

רב"ט עזרא-נבי אהרון

2039110

בן סלימה ויעקב

נולד ב- 1950

התגייס לצה"ל ב- נובמבר 1967

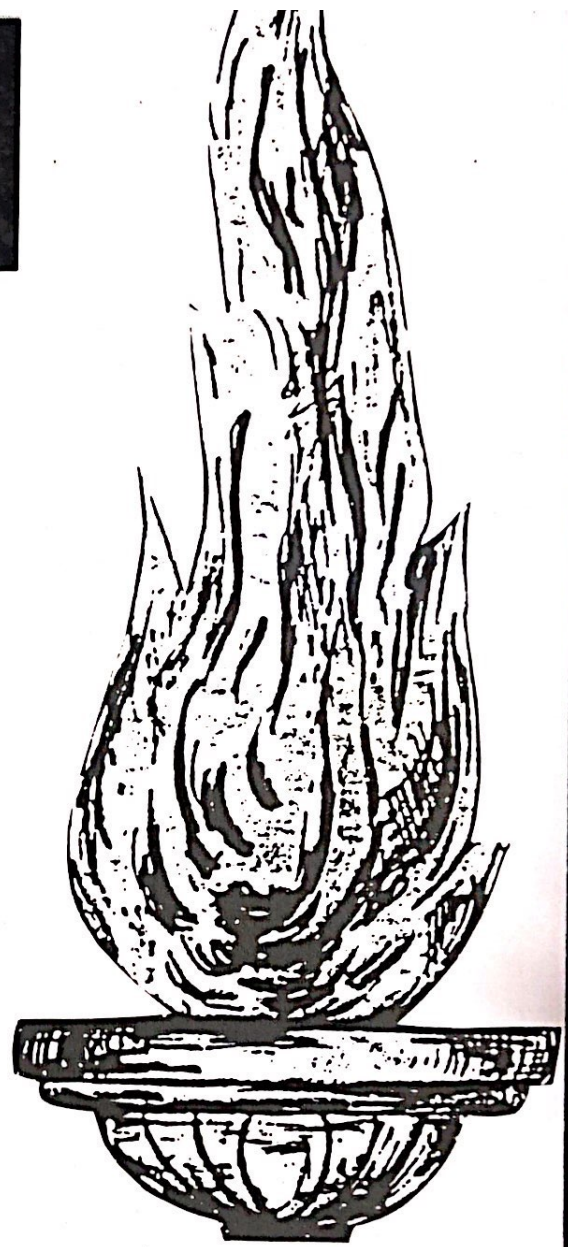
שרת בגדוד "הבוקעים הראשון" (51)

נפל ב- י"ח אלול תשכ"ט 1.9.1969

בעת מילוי תפקידו.

"... וכשהוצרקה להוכיח עצמו כחייל
עשה זאת עם הצד הטובה ביותר."

עזרא-נבי, אהרן

בן יעקב וסלימה. נולד בשנת תש"י (1950) בעיראק
ובעודו תינוק עלה עם משפחתו לארץ. הוא למד בבית-
הספר היסודי שבתל-מונד. אהב מאוד ספורט ומשחק-
הכדורגל היה חביב עליו במיוחד. היה צעיר נבון ומלא
הדות-חיים. בשעות הפנאי אהב לעסוק בכל מיני עבר-
דות, לתקן דברים ולבנות כיד הדמיון הטובה עליו.
הוא אהב במיוחד לעסוק בעבודות נגרות ומסגרות. הוא
היה בן מסור ואוהב למשפחתו, ידיד טוב וחבר נאמן
לחבריו בצבא. היה ידוע בין חבריו כמי שתמיד מוכן לבוא לעזרת הזולת.
אהרן גויס לצה"ל בנובמבר 1967 ושירת כנהג זחל"ם. הוא אהב מאוד את חיי
הצבא והיה חייל מצוין. ביום י"ח באלול תשכ"ט (1.9.1969), נפל בקרב ברמת-
הגולן. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בקרית-שאול.

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

באימון ובשיגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה"; עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטה-הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קייטבק" הפק"ל והתד"ל, שקשינה מדים ודרגות, אפוד-מגן, שש"בש, קסדה ואין-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממוטות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או בדמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ"אך" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בוזקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

מרכס הר־דב ל"קו בר־לב" (1969–1970)

כאמור, השתלטו לוחמי גולני על רכס ג'בל רוס במסגרת מבצע "פלצור" ב־3 בדצמבר 1969. הרכס התלול והסלעי הקנה שליטה טובה באש ובתצפית על "ארץ המחבלים" (ה"פתחלנד"), מנהר החצבאני במערב ועד העיירה חצביא בצפון. ב־9 באוגוסט 1970 נפל סגן דב רודברג ז"ל, מפקד פלוגה בגדוד "גדעון", תוך נסיון לחלץ פצוע על רכס ג'בל רוס. מאז כונה ג'בל רוס על שמו "הר דב".

היתה זו תקופה של פעילות מבצעית ענפה לא רק לאורך גבול הלבנון, רכס הר דב ומוצבי החרמון; חיילי גולני ביצעו "תעסוקה מבצעית" ו"בט"ש" גם ברמת־הגולן, ברצועת עזה וב"קו בר־לב". ברצועת עזה נטלו חלק חיילי גולני (לוחמי כל הגדודים בתחלופה קבועה) במאבק נגד המחבלים, בסריקות ובמרדפים אחר מבצעי פעולות הטרור (1969–1971). בגיזרת התעלה, ב"קו בר־לב" השתתפו לוחמי החטיבה ב"מלחמת ההתשה" נגד האויב המצרי (1968–1970) בעיקר על־ידי אחזקת ה"גיזרה הצפונית", גיזרת קנטרה–בלוזה.

פעילות מבצעית ב"פתחלנד" ובדרום-לבנון (1969-1970)
מבסיסיהם בדרום-לבנון ובעיקר מה"פתחלנד" חדרו המחבלים לשטח ישראל, פוצצו מבנים, הניחו מוקשים, תקפו את סיורי צה"ל לאורך גבול הצפון ירו על יישובים והפגיוזו משטח ה"פתחלנד" במרגמות וב"קטיושות" מטרות שונות בגליל. כוחות פיקוד צפון ובתוכם יחידות חטיבת גולני החלו במבצעי סריקה, מארבים ופשיטות לטיהור החרמון ואזור ה"פתחלנד". נפרצו דרכים ובראשן "מעלה גדעון" (ע"ש אל"מ גדעון בנדל ז"ל) לאורך כתף שיאון עד הר דב. בשנת 1969 הופעלו גם מטוסי חיל-האוויר, וארטילריה של מרגמות כבדות מתנייעות כסיוע לכוחות החי"ר וההנדסה בפעילותן המבצעית. מיולי 1969 עד ינואר 1970 הופעלו כוחות של גולני וסיירת "אגוז" נגד בסיסי מחבלים בעיטרון (מבצע "קונטרבס" 1, 4.10.69), תל-סדר וחלתא (מבצע "קלגס"). ב-3.12.69 במסגרת מבצע "פלצור" תקף כוח גולני בסיס מחבלים ליד ג'בל רוס, פוצץ מבנים והרג 15 מחבלים. ב-3 בינואר 1970 פשט כוח של גולני על הכפר פילה ("קונטרבס" 10), וב-12 במאי 1970 משתתפים חיילי גולני ו"אגוז" בפשיטה משוריינת על הכפר שופא (מבצע "קלחת" 2). 30 מחבלים נהרגו ו-6 נשבו. ב-27 בדצמבר 1970 חצו כוחות גולני את גבול הצפון בפשיטה גדולה אל בסיס המחבלים ביעתר.

באימונים

בתעסוקה מבצעית

ת.נ.צ.ב.ה.
אהרון עזרא-נבי
1950-1969

...אך נכבד את כולם
את יפה הבלגיות והתואר
כי דעות שכתבות, לעולם
לא תתן את לבן לשבח.
אדבר וקודמת בדם
את תשובי ביננו לפרוח.

חיים גרי.

לאמי.

מנין למדת למחות דמעות?
לשאת הכאב בחשאי?
בסתר לבך להטמין התלונה,
הסבל, הבכי, הדוי...

שמעתי את הרוח!
בלוע פתוח
שואגת בגאי והרים.

ראי את הים -
בקצף וזעם
מצליף את ענקי הסלעים.

הטבע כולו רועש וגועש
פורץ כל גדר וצורה...
מנין השקט הזה בלבך?
מנין למדת גבורה.

חנה סנש